

Lenka Šenflová

Téma, které si pro nás paní Šenflová připravila znělo: “Jak uspořádat hodinu a jaké aktivity do ní zařadit.”. Myslím si, že se na tuto část učitelské profese donedávna docela zapomínalo a někteří učitelé matematiky si z vysoké školy odnesli pouze prohloubené matematické znalosti. Ovšem v tom případě by snad lepšími učiteli byli už i čerstvě dostudovaní maturanti z matematiky. Nejenže znají středoškolskou látku, ale navíc ji vrstevníkům mnohdy dokáží podat srozumitelněji než případný učitel, který již matematiku vidí mnohem komplexněji, avšak bez příslušných pedagogických poznatků a kompetencí. Proto jsem už jen na základě názvu očekávala přínosnou přednášku.

Toto očekávání se naplnilo, když jsem již na začátku výkladu pochopila, že pro mě nebude úplně jednoduché napsat objektivní reflexi. Ukázalo se totiž, že styl učení paní Šenflové je mi velmi blízký.

Struktura přednášky vhodně zařazena na začátek byla jednoduchým návodem k tomu, jak přemýšlet nad strukturou vlastních hodin matematiky. Sama jsem již nějakou dobu měla jakousi provizorní kostru hodiny připravenou. Uspořádání hodin tak, jak nám bylo předloženo mi však poskytlo příležitost si svou neúplnou kostru doplnit a logicky uspořádat, přestože sama o sobě je jednoduchá (úvod, opakování, motivace, nové učivo, procvičování, shrnutí, závěr).

Zbytek přednášky věnovala paní Šenflová jednotlivým částem hodiny a nesmírně oceňuji drobné rady a detaily, které nám v rámci výkladu poskytla, a které naši výuku mohou posunout dále nebo jednoduše jen usnadnit.

Líbila se mi také její reakce na zjištění, že nám poskytla příklady, v jejichž zadání udělala chybu. Během studia jsme slyšeli nespočetněkrát, že je nejlepším řešením přiznat chybu. Bylo nám k tomu poskytnuto mnoho argumentů, osobně si však myslím, že nejdůležitějším je fakt, že žáci jsou také jen lidé a férovost by měla být jednou ze základních charakteristik, které bychom se jim měli snažit vštípit. Minimálně tím, že ji sami ctíme. O to smutnější pro mě bylo během praxí zjištění, že se na školách stále ještě najde spousta učitelů, kteří se v takové situaci zachovají naprosto iracionálně, třeba tím, že začnou žáky vinit z drzosti.

V neposlední řadě bych chtěla ocenit náměty na užití internetových aplikací. To, že jsme si je sami mohli vyzkoušet mi opět připadalo jako nejlepší řešení. Nejenže jsme tak mohli lépe pochopit, jak aplikace funguje, ale dokázali jsme si díky tomu udělat lepší představu o tom, co by ve třídě mohlo fungovat lépe a co hůře, popřípadě v jakých situacích.

Jak vidíte, nakonec se mi do reflexe nepodařilo vtěsnat žádná negativa a jak jsem předeslala na jejím začátku, může se proto zdát neobjektivní. Myslím si však, že neexistuje jen jeden správný styl učení a záleží především na osobnosti učitele. Já se právě s tímto stylem ztotožňuji a chyby ve výkladu jsem hledala, leč nenašla, a to právě proto, že mé představy o vlastní výuce nebyly nijak porušeny. Na druhou stranu věřím, že chyb tam pro někoho s odlišným stylem učení bylo hned několik a já bych s nimi dokonce mohla souhlasit. Tím spíš se můj pohled na věc pravděpodobně promění až začnu učit, až budu učit rok... dva... deset...